

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a JUDr. Aleny Hocké v právní věci **žalobce: Z.C.**, bytem ..., *zastoupeného Mgr. Petrem Vaňkem, bytem Pod Švabinami 38, Plzeň*, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Plzeň, Škroupova 18, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2.10.2015, čj. DSH/12093/15,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 2.10.2015, čj. DSH/12093/1 (*dále jen „napadené rozhodnutí“*), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno usnesení Městského úřadu Stod (*dále jen „prvostupňový správní orgán“*) ze dne 3.8.2015, čj. 6254/15/OSD (*dále jen „prvostupňové rozhodnutí“*) jímž bylo zastaveno řízení o žádosti žalobce o vydání osvědčení o registraci vozidla, část I., k vozidlu Renault Megane Break 1.6, VIN: ..., registrační značka: ... (*dále jen „předmětné vozidlo“*), neboť byla žádost žalobce shledána zjevně právně nepřipustnou podle § 45 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „správní řád“*).

Na danou problematiku dopadá zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o

pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb. (*dále jen „zákon č. 56/2001 Sb.“*).

II. Důvody žaloby

I.

Žalobce podal dne 7.7.2015 u Městského úřadu Stod žádost o vydání duplikátu osvědčení o registraci vozidla, část I., z důvodu jeho ztráty. Řízení o vydání osvědčení o registraci vozidla prvostupňový správní orgán prvostupňovým rozhodnutím zastavil s odůvodněním, že je žádost žalobce zjevně právně nepřipustná. Žalovaný odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Žalobce byl proto v souladu s § 2, § 3, § 4 odst. 1 písm. a), § 69 a § 72 zákona č. 150/2002 Sb. nucen podat tuto žalobu.

II.

V červnu 2010 žalobce s manželkou navštívili MěÚ Stod, odbor sociální, s dotazem na možnost získat příspěvek na provoz vozidla pro péči o nemocného otce manželky. Bylo jim doporučeno vynětí předmětného vozidla z podnikání a podání žádosti o tento příspěvek. Vzhledem k tomu, že žalobce pro účely svého podnikání již dříve zakoupil vhodnější dodávkový vůz, s navrženým postupem souhlasil. Na MěÚ Stod, odboru správním a dopravním, žalobce vyplnil ohledně předmětného vozidla standardní žádost o změnu zápisu z fyzické osoby podnikající dle živnostenského zákona (IČ) na své rodné číslo a toho dne 10.6.2010 ji odevzdal příslušné úřednici. Bohužel v té době mělo předmětné vozidlo prasklou zadní torzní tyč a bylo nepojízdné. Žalobci se nedařilo sehnat náhradní díl odpovídající stáří a ceně vozu, a proto nemohl absolvovat ani novou technickou prohlídku, když platnost stávající skončila v dubnu 2010. Záležitost si žalobce pamatoval již jen velice kuse s tím, že zřejmě došlo k tomu, že úřad registraci řádně nedokončil a požadoval doložení technické prohlídky. Osvědčení o registraci vozidla, část I. a technický průkaz vozidla byl žalobci vrácen. Technickou prohlídku se vzhledem k rodinné situaci podařilo vykonat počátkem září 2010. Ve svém pracovním vytížení žalobce doklady založil k ostatním a opomněl správnímu orgánu úspěšné absolvování technické prohlídky prokázat. Předmětné vozidlo bylo poté provozováno převážně manželkou žalobce za účelem odvozu jejího otce na lékařská ošetření, příp. odvozu dítěte do školy, tedy pouze omezeně a jako druhé auto v rodině.

V červnu 2015 opět končila technická prohlídka vozu. Na počátek července, do doby plánované dovolené, si proto žalobce naplánoval i provedení nové STK. Protože nemohl najít osvědčení o registraci předmětného vozidla, podal dne 7.7.2015 na MěÚ Stod žádost o duplikát. Bylo mu však oznámeno, že je předmětné vozidlo v tzv. „polopřevodu“ a k 30.6.2015 tedy ze zákona administrativně zaniklo. Vzhledem k naprosté neochotě pracovníce odboru a vedoucího odboru řešit s žalobcem danou věc, se žalobce objednal k Mgr. J.M., vedoucímu Odboru registru vozidel a řidičů Magistrátu města Plzně, který po shlednutí technického průkazu sdělil, že pracovníce MěÚ Stod, Odboru dopravního a správního, udělala chybu v zápisech v technickém průkazu jak v roce 2006, tak v roce 2010. Na jeho pracovišti prý vyznačují změnu z IČ na rodné číslo téhož vlastníka pouze zápisem změny za cenu 50,- Kč, v žádném případě za současného uskutečnění polopřevodu (stavu,

kdy je vozidlo původním vlastníkem vozidla odhlášeno a novým vlastníkem nepřihlášeno), který žalobci způsobil současné problémy. Jeho úřad zásadně neprovádí zápis polopřevodu ani v případě, že vozidlo při tomto druhu převodu nemá platnou STK. Natolik značný rozdíl v přístupu dvou úřadů stejné instance a pravomoci žalobci zákonitě vyrazil dech, proto vyhledal právní pomoc. V žalobě uvedl k výrokům a argumentům prvostupňového správního orgánu a žalovaného následující žalobní body:

II.1.

Prvostupňový správní orgán žádost žalobce neprojednal v souladu se zákonem. Dle názoru žalobce i Mgr. M. měl v souladu s § 44 správního řádu žádost přijmout a následně dle § 67 správního řádu eventuálně rozhodnout o jejím zamítnutí z důvodu administrativního zániku vozidla. Správní orgán však řízení podle § 66 správního řádu zastavil s tím, že je žádost zjevně právně nepřipustná a s ohledem na zásadu hospodárnosti řízení je její další projednávání vyloučeno. Když šel žalobce na radu výše uvedeného podal k prvostupňovému správnímu orgánu žádost dne 29.7.2015 znovu, byl úřednicí B. hrubým způsobem z úřadu doslova vyhozen, čímž se dopustila chování v rozporu s § 4 odst. 1 a 4 správního řádu. Při tomto úkonu chtěl žalobce zároveň podat žádost o poskytnutí opisu své žádosti o změnu z roku 2010, neboť mu byla úřednicí ukázána s argumentací, že na této žádosti podepsal čestné prohlášení o tom, že byl s umístěním vozidla do polopřevodu srozuměn. Pokud by měl žalobce tento dokument k dispozici, možná by uznal svou chybu a žalobu vůbec nepodal. Toto právo mu však bylo prvostupňovým správním orgánem odepráno, což znamená přímé porušení práva na informace a nahlížení do spisu včetně pořizování výpisů a opisů z něj. Dále tím byla porušena zásada součinnosti správních orgánů a zásada postupovat tak, aby postupem správních orgánů nevznikla účastníku řízení újma. Žalovaný postup prvostupňového správního orgánu schválil s tím, že „dle § 38 zákona (není uvedeno jakého), nesmí provozovatel vozidla provozovat na pozemních komunikacích vozidlo, které nemá platné osvědčení o technické způsobilosti vydané stanicí technické kontroly a stanicí měření emisí“. Žalobce však žádný záměr předmětné vozidlo provozovat neměl a ani to nebylo technicky možné, protože uvedená závada jakýkoli provoz vozidla znemožňovala. Provedení „polopřevodu“ správním orgánem tak mělo povahu sankce udělené bez jakéhokoli zákonného zmocnění, naopak tím bylo vážným způsobem zasaženo do žalobcova ústavou zaručeného nerušeného výkonu vlastnického práva. Dle žalobce je záměrem zákona č. 56/2001 Sb. chránit ostatní účastníky silničního provozu před provozem nebezpečných vozidel, nikoli primárně vyžadovat kontinuitu technických prohlídek bez možnosti jejího přetržení. V tomto názoru žalobce utvrzuje i skutečnost, že je zákonem sankcionováno, je-li zjištěn provoz vozidla na pozemní komunikaci bez platné technické kontroly, nikoli držení vozidla a jeho neprovozování za takového stavu. Zákon č. 56/2001 Sb. též nedává správnímu orgánu vozidlo bez platné technické kontroly vyřadit z Registru vozidel. Tuto možnost má správní orgán pouze v případě, že vozidlo nemá platně sjednáno pojištění odpovědnosti z provozu vozidla. Předmětné vozidlo však v době podání žádosti dne 10.6.2010 pojištěno bylo, stejně jako ke dni 7.7.2015 a je dosud platně pojištěno. Opačným výkladem zákona bychom museli dojít k závěru, že v případě absence finančních prostředků na udržení provozuschopnosti vozidla a provedení technické kontroly tak, aby kontinuálně navazovala na technickou kontrolu předchozí, by se vlastník vozidla musel zadlužit. Stát ovšem nemá žádné právo toto po svých občanech požadovat.

II.2.

Vůz Renault Megane, RZ ... nikdy do „polopřevodu“ umístěn být neměl. Jak již bylo zmíněno, je obecně proklamovanou definicí „polopřevodu“ situace, kdy původní majitel vůz v Registru vozidel odhlásí a nový majitel již vozidlo nepřihlásí. Žalobce svou žádost k prvostupňovému orgánu dne 10.6.2010 směřoval tím způsobem, že požádal o prostou změnu zápisu z IČ (osoby podnikající dle Živnostenského zákona) na své rodné číslo. Umístění vozidla do polopřevodu bylo pouhou zvůlí správního orgánu. Dle žalobce zákon č. 56/2001 Sb., ve znění platném k 10.6.2010, ani v současně platném znění, ani tehdy platná prováděcí vyhláška č. 243/2001 Sb. žádné zákonné zmocnění k umístění vozidla do polopřevodu z důvodu absence platné technické kontroly při změně z IČ na rodné číslo stejného vlastníka vozu neobsahovaly, a ani neobsahují. Pokud toto zákonné zmocnění správní orgán nemá, pak byl jeho postup nezákonný. Tímto postupem byla též porušena zásada rovnosti a zásada hospodárnosti správního řízení, neboť změna zápisu z IČ na rodné číslo téhož vlastníka vozidla je standardně u jiných Registrů vozidel zpoplatněna částkou 50,- Kč, zatímco provedení registrace pro dokončení „polopřevodu“ znamená doložit nabývací titul k vozidlu, platnou technickou kontrolu, doklad o provedení kontroly emisí, pojištění odpovědnosti z provozu vozidla atd., a zaplatit správní poplatek ve výši 800,- Kč. Dle žalobce zásada hospodárnosti neztělesňuje pouze ochranu hospodárného průběhu řízení pro správní úřad, ale zahrnuje i ochranu účastníka řízení před požadavkem nevhodného postupu nezákonně vynucovaného správním orgánem proti jeho osobě. Tomuto názoru svědčí díkce § 6 odst. 2 správního řádu. Postupem správního orgánu byla též porušena zásada, že účastníku řízení nesmí být postupem správního orgánu způsobena újma.

II.3.

Každý správní orgán postupuje v otázce změny z IČ na rodné číslo téhož vlastníka vozidla zásadně odlišným způsobem. Žalobce v té souvislosti odkázal na § 2 odst. 4 správního řádu. V odvolání uvedl, že záležitost s umístěním vozidla do polopřevodu konzultoval u jiného věcně i místně příslušného orgánu podřízeného žalovanému, kde mu bylo sděleno, že tatáž věc je řešena zcela odlišně a umístění vozidla do polopřevodu v případě absence technické kontroly zásadně není praktikováno. V odvolání též uvedl zásadní rozpor ve výši správního poplatku za požadovaný úkon: 50,- Kč u Odboru registru vozidel a řidičů Magistrátu města Plzeň versus 800,- Kč u Odboru správního a dopravního MěÚ Stod. S odkazem na § 7 odst. 1 a 2 správního řádu žalobce v žalobě namítal, pokud žalovaný nejpozději z žalobcova odvolání zjistil zcela opačný postup dvou jemu podřízených orgánů ve zcela identické věci (vyřízení žádosti o změnu zápisu téhož vlastníka vozidla z IČ na rodné číslo), měl zahájit šetření a postup všech jemu podřízených orgánů sjednotit např. Metodickým pokynem. Žalobci nebylo známo, zda žalovaný ve věci naplnění zásady rovného přístupu k občanům dle uvedených ustanovení správního řádu cokoli koná, konstatoval jen, že vůči jeho osobě postup MěÚ Stod v plné míře podpořil a jeho odvolání zamítl. Takový postup označil za nerovný minimálně vůči všem osobám spadajícím do správního obvodu MěÚ Stod, a tudíž diskriminační. Pokud by měl žalobce trvalé bydliště o deset kilometrů dále ve vedlejší městě, k umístění vozidla do polopřevodu a jeho administrativnímu zániku by nikdy nedošlo. Dle žalobce je zcela v rozporu se zásadou rovnosti a předvídatelnosti

správního řízení a rozhodnutí, aby každý z úřadů v České republice zastával zcela odlišnou praxi a přistupoval k problematice převodů vozidla z IČ na rodné číslo shodného majitele natolik rozdílným způsobem a za diametrálně odlišnou výši správního poplatku (50,- Kč versus 800,- Kč). Neurčitost zákona č. 56/2001 Sb. a jeho prováděcích vyhlášek nemůže jít k tíži občanů, naopak musí být postup správních orgánů v této otázce neprodleně sjednocen. Přes povědomost o rozporuplném přístupu podřízených správních orgánů v otázce změny zápisu z IČ na rodné číslo téhož vlastníka vozu zvolil žalovaný jako odvolací orgán vůči osobě žalobce v napadeném rozhodnutí agresivně urážlivý tón, citace: „Ale i nový občanský zákoník (č. 89/2012 Sb.) v § 4 odst. 1 uvádí, že: „Má se za to, že každá svéprávná osoba má rozum průměrného člověka i schopnost užívat jej s běžnou péčí a opatrností a že to každý od ní může v právním styku důvodně očekávat.“ Tuto invektivu označil žalobce za hrubé porušení zásady dle § 4 odst. 1 správního řádu: „Veřejná správa je službou veřejnosti. Každý, kdo plní úkoly vyplývající z působnosti správního orgánu, má povinnost se k dotčeným osobám chovat zdvořile a podle možností jim vycházet vstříc.“ Uvedl, že v této věci zvažuje ochranu své osobnosti samostatnou žalobou.

II.4.

Dle žalobce je zápis v Technickém průkazu vozidla nesrozumitelný. Žalovaný argumentuje mimo jiné tím, že žalobce musel o existenci polopřevodu vědět. Jednak z důvodu jeho vyznačení v Technickém průkazu vozidla, jednak z procvaknutí osvědčení o registraci vozidla. K procvaknutí osvědčení o registraci vozidla žalobce uvedl, že jsou s manželkou oba dalekozrací, povšimnutí si tak nevýrazného označení, obzvláště v souhrnu všech pohromadě držených dokladů, je pro ně nadlidský úkon. Dne 18.6.2013 žalobce bez nejmenších potíží prošel opětovně s vozidlem úspěšně další technickou kontrolou, aniž by byl úředníky STK na jakékoli procvaknutí osvědčení o registraci vozidla upozorněn. Co se týče zápisů v Technickém průkazu vozidla, namítal žalobce, že je v oboru registrace vozidel naprostým laikem. Ve VTP jsou v tuto chvíli vyplněny dvě kolonky, obě na jméno žalobce. V sekci „Úřední záznamy“ byla dne 14.6.2010 prvostupňovým správním orgánem vyznačena věta: „Dne 14.6.2010 byla provedena změna z IČ na R.č. - shodný jednatel, (vlastník a provozovatel).“ Na webových stránkách Ministerstva dopravy přitom byla v rámci kampaně za urychlení dokončení stávajících nedorozumění polopřevodů vozidel umístěna mimo jiné tato upozornění: „Pokud vlastníte vozidlo, které je v Centrálním registru vozidel pouze odhlášeno předchozím provozovatelem, musíte podat na úřad do 30. června 2015 žádost o zápis vlastníka a provozovatele do registru silničních vozidel. Pozor: Pokud je v malém TP - osvědčení o registraci uvedeno Vaše jméno, vozidlo není v polopřevodu.“ Proto se žalobce v žalobě ptal: „Jak jsem po pěti letech od podání žádosti o změnu zápisu z IČ na rodné číslo jako jediný vlastník vozu od doby jeho dovozu v r. 2006 měl vůbec seznat, že mé vozidlo je ohroženo administrativním zánikem pro polopřevod?“ Namítal, že zápisy týkající se vlastnictví vozidla v Technickém průkazu vozidla Renault Megane Break, RZ ..., jsou provedeny zřejmě v rozporu se zákonem č. 56/2001 Sb. a příslušnou prováděcí vyhláškou. Ve VTP byl žalobce vždy uveden jako jediný vlastník vozu, vyznačení polopřevodu mu proto nemohlo být v žádném případě seznatelné. Uvedl, že věc vnímá nadále tak, že ve VTP není vyznačen polopřevod, ale zápis utvrzující v tom, že vlastníkem vozu je žalobce jakožto fyzická osoba nepodnikající.

III.

Postup prvostupňového správního orgánu směřuje nezákonně dvě zcela rozdílné a nesouvisející věci - technický stav vozidla v době podání žádosti o změnu z fyzické osoby podnikající dle Živnostenského zákona (IČ) na její rodné číslo, s vlastnickým právem této osoby k předmětnému vozidlu. Nedokončení převodu dle podané žádosti, mající za následek tvrzený administrativní zánik vozidla v důsledku změny zákona č. 56/2001 Sb. je vážným zásahem do ústavou chráněného vlastnického práva žalobce. Administrativní zánik vozidla v praxi znamená jeho pád na nulovou hodnotu, naopak v případě zamítnutí této žaloby žalobci vzniknou další náklady na ekologickou likvidaci vozu. Majitelem vozidla je od roku 2006, doposud jím byl vždy a v tomto ohledu k žádné změně v mezidobí nikdy nedošlo.

Jsou-li ve správním řízení vážně porušeny již jeho základní zásady, pak je celé řízení i rozhodnutí prvostupňového i odvolacího orgánu nezákonné. Je-li právní úkon správního orgánu nesrozumitelný, pak má být vykládán ve prospěch účastníka řízení, nikoli k jeho tíži. K umístění vozidla do polopřevodu neměl v tomto případě správní orgán prvního stupně žádné zákonné zmocnění a vozidlo proto nemohlo k 30.6.2015 administrativně zaniknout. Správní orgán proto též nezákonně odmítl přijmout žádost o vydání nového osvědčení o registraci vozidla a odvolací orgán jeho rozhodnutí nezákonně potvrdil.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný navrhoval zmítnutí žaloby. K námitce žalobce o rozdílném přístupu dvou úřadů uvedl, že je dle právních předpisů nutné od sebe fyzické osoby (RČ) a právnické osoby (IČ) v právních vztazích odlišovat, nelze je považovat za osoby zcela totožné, i když se v daném případě jedná o jednu a tutéž fyzickou osobu. Podnikající fyzická osoba se od fyzické osoby odlišuje už jen samotnou identifikací - v případě podnikající osoby jde o adresu sídla a IČ a nepodnikající fyzická osoba se identifikuje adresou trvalého pobytu a rodným číslem. Proto byl správní orgán povinen postupovat v případě požadovaných změn jako s odlišnými subjekty. Z těchto důvodů není možné se ztotožnit s postupem, který dle žalobce praktikuje Magistrát města Plzně. K námitce porušení zásady rovnosti a hospodárnosti žalovaný uvedl, že změny v registru vozidel (změna zápisu z IČ na RČ stejného vlastníka) se řídí § 6 zákona č. 56/2001 Sb., přičemž správní poplatek je vybírán dle položky 26, písm. a) zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „zákon o správních poplatcích“*). Dle žalovaného není možné přesně vyhodnotit činnost nebo postupy Magistrátu města Plzně při registraci či změnách v registru vozidel pouze na základě ústní interpretace žalobce, když není o této činnosti předložen žádný listinný důkaz.

K námitce umístění vozidla do „polopřevodu“ žalovaný uvedl, že bylo předmětné vozidlo žalobcem zakoupeno dne 29.3.2006 a zaregistrováno na fyzickou osobu (žalobce, rodné číslo, adresa), dne 10.4.2006 bylo převedeno na právnickou osobu (C.Z.- Mont. a opravy vyhraz. elektr. zař., IČ 46815074, totožná adresa) a dne 14.6.2010 bylo požádáno opět o převod na fyzickou osobu (žalobce, rodné číslo, adresa). K žádosti ze dne 14.6.2010 nedoložil žadatel doklad o platné technické prohlídce, přičemž tento údaj byl prvostupňový správní orgán oprávněn vyžadovat dle § 4 odst. 5 písm. d) zákona č. 56/2001 Sb. a povinen do registru vozidel zapisovat. V případě žádosti o vydání kopie osvědčení o registraci

vozidla podané dne 7.7.2015 měl být k „Příhlášce o registraci vozidla“ spolu s dalšími doklady předložen v souladu s § 6 odst. 5 písm. d) zákona č. 56/2001 Sb. protokol o evidenční kontrole (prvostupňovým správním orgánem nebyl vyžadován vzhledem k Metodickému pokynu Ministerstva dopravy ze dne 13.1.2009, čj. METO 1/2009-150/METO).

Žalovaný ze spisové dokumentace (žádost ze dne 14.6.2010) zjistil, že žadatel byl seznámen s tím, že k zápisu nového vlastníka a provozovatele dojde až po doložení platné technické kontroly a emisí na vozidle, přičemž vozidlo bylo zatím zařazeno do stavu „polopřevod“. Dne 14.6.2010 žadatel tento zápis o zařazení do stavu „polopřevod“ z důvodu nedoložení dokladu o technické způsobilosti na tiskopisu zmíněné žádosti stvrdil svým podpisem. Proto námitka, že žalobce nevěděl, že má vozidlo v „polopřevodu“, se nezakládá na pravdě a je vyvrácena i výše zmíněným záznamem s podpisem žalobce. Provedení „polopřevodu“ nemělo povahu sankce udělené bez jakéhokoli zmocnění a nebylo tak zasaženo do vlastnických práv žalobce.

K námitce, že k umístění vozidla do polopřevodu neměl správní orgán žádné zákonné zmocnění, proto vozidlo nemohlo k 30.6.2015 administrativně zaniknout, a že správní orgán nezákonně odmítl přijmout žádost o vydání nového osvědčení o registraci vozidla, žalovaný zopakoval důvody administrativního zániku předmětného vozidla. Uvedl, že 1.1.2015 nabyla platnosti změna zákona s povinností provozovatele vozidla podat na příslušný správní orgán do 30.6.2015 žádost o zápis vlastníka a provozovatele do registru vozidel v případě, že takové vozidlo je v tzv. „polopřevodu“, či není jeho přihlášení dokončeno. V případě, že nebude v termínu do 30.6.2015 žádost o dokončení převodu vozidla podána, vozidlo administrativně zanikne a již neexistuje právní cesta, jak toto zaniklé vozidlo (znovu) zaregistrovat. Podstatným faktem je, že žádost o vydání osvědčení o registraci vozidla ze dne 7.7.2015 byla žalobcem podána pozdě, neboť žalobce v zákonné době (do 30.6.2015) nepožádal o dokončení převodu vozidla, ačkoliv připravované změny zákona s ohledem k registraci vozidel byly veřejnosti prostřednictvím sdělovacích prostředků dostatečně známy. Vzhledem k tomu, že předmětné vozidlo k 1.7.2015 zaniklo, byla žádost žalobce ze dne 7.7.2015 posouzena jako právně nepřipustná a byla zamítnuta. Rovněž z poznámky, že žalobce v červnu 2015 zjistil neplatnost technické prohlídky vozidla a plánoval její provedení na počátek července, je patrné, že v zákonné době (do 30.6.2015) nepožádal o dokončení převodu vozidla.

K námitce, že žalovaný použil v napadeném rozhodnutí agresivně urážlivý tón, žalovaný uvedl, že toliko citoval § 4 odst. 1 občanského zákoníku s upozorněním na veřejnou a dostatečně známou informaci důležitou pro motoristickou veřejnost. K námitce nulové hodnoty předmětného vozidla po jeho administrativním zániku a námitce, že při nesrozumitelnosti zákona má být zákon vykládán ve prospěch účastníka řízení, nikoli k jeho tíži, žalovaný uvedl, že neshledal, že by prvostupňový správní orgán nepostupoval podle právních předpisů, a neshledal v daném řízení žádnou právní normu, která by byla vykládána k tíži žalobce. Z žádosti ze dne 14.6.2015 (správně rok 2010 – poznámka soudu), kde žalobce požadoval „změnu vlastníka IČ na RČ“ je patrný podpis žalobce, přičemž se na této části žádosti nad podpisem žalobce nachází poznámka správního orgánu: „S ohledem k Metodickému pokynu Ministerstva dopravy č.j. METO 1/2009-150/METO 1 ze dne 13.01.2009 není vyžad. evid. kontrola - není však doložena platná TK ani ME, „doregistrace“

na r.č. bude provedena dodatečně po doložení - zatím stav „polopřevod“. V uvedený den 14.6.2015 žalobce uhradil správní poplatek 50,- Kč, který přísluší poplatku za uložení registračních značek do polopřevodu (depozita). Žalobci správní orgán v té době nevyhověl v jeho žádosti o změnu vlastníka IČ na RČ z důvodu neplatné technické způsobilosti vozidla. Žalobce v zákonné době (do 30.6.2015) nepožádal o dokončení převodu vozidla, ačkoliv připravované změny zákona s ohledem k registraci vozidel byly veřejnosti dostatečně známy. Žádost o vydání osvědčení o registraci vozidla ze dne 7.7.2015 byla žalobcem podána pozdě. Vzhledem k tomu předmětné vozidlo zaniklo. Žádost proto byla posouzena jako právně nepřípustná a správní řízení bylo zastaveno. Z poznámky žalobce, že v červnu 2015 zjistil neplatnost technické prohlídky vozidla a plánoval provedení technické prohlídky na počátek července, je dle žalovaného též patrné, že žalobce v řádné zákonné době (do 30.6.2015) nepožádal o dokončení převodu vozidla.

IV. Replika žalobce

K rozdílnému přístupu správních orgánů při řešení žádosti žalobce uvedl, že navštívil Magistrát města Plzně, Odbor registru vozidel a řidičů (vedoucího Ing. J.M.) s žádostí o radu až poté, co mu bylo pracovníky žalovaného sděleno, že této problematice vůbec nerozumí a počin MěÚ Stod tak nedokážou relevantně posoudit. Přesto se z napadeného rozhodnutí následně dozvěděl, že jeho inteligence prakticky nedosahuje inteligence průměrně zdatné osoby. Nyní žalovaný zřejmě předpokládá, že administrativně jednodušší a levnější postup Magistrátu města Plzně, Odboru registru vozidel a řidičů, bude pro žalobce nemožné prokázat a ocitne se tak v důkazní nouzi. Žaloba však byla podána ve správním soudnictví, ovládaného zásadou materiální, nikoli formální pravdy. Pro naplnění této zásady proto žalobce navrhoval, aby soud vyžádal jako důkaz od Magistrátu města Plzně, Odboru registru vozidel a řidičů, Koterovská 162 Plzeň 306 32, odborné stanovisko ve věci, jakým způsobem dosud byly u tohoto správního orgánu prováděny zápisy změn z IČ fyzické osoby podnikající na základě živnostenského zákona na rodné číslo těžce nepodnikající fyzické osoby, a zároveň, aby soud uložil tomuto správnímu orgánu povinnost poskytnout pro účely tohoto řízení vzorky zápisů těchto změn v období od ledna 2010 do inkriminované „tečky“ pro vozidla v polopřevodu, stanovené zákonem č. 56/2001 Sb. k 30.6.2015.

Zákon ani související prováděcí vyhláška nedává správnímu orgánu vykonávajícímu agendu zápisů změn do Registru vozidel žádné zmocnění, aby vlastníku vozidla dával podepsat jakási čestná prohlášení, a posvěcoval tak svůj nestandardní a v konečném důsledku zmatečný a protiprávní správní akt. Přesto se žalovaný i ve vyjádření k žalobě dovolává toho, že žalobce na MěÚ Stod podepsal čestné prohlášení o tom, že je srozuměn se stavem „polopřevod“. K tomuto úkonu byl žalobce prvostupňovým správním orgánem donucen a nebyl mu poskytnut žádný stejnopis tohoto čestného prohlášení, aby podle něj mohl dále postupovat. Žalovaný uvádí, že 14.6.2015 (míněno zřejmě 14.6.2010) žalobce uhradil správní poplatek 50,- Kč, který přísluší poplatku za uložení registračních značek do polopřevodu (depozita). Ačkoli si toto již žalobce nepamatoval, vyplývá z tohoto zvláštního tvrzení žalovaného, že měl prvostupňový správní orgán v úmyslu získat na osobě žalobce na správních poplatcích celkem 850,- Kč, z toho 800,- Kč za opětovný zápis vozidla do Registru vozidel po vykonání Technické kontroly a ostatních potřebných úkonů a zmíněných 50,- Kč za úkon, který po správním orgánu žalobce vůbec nepožadoval. I to svědčí o celkově

protiprávním postupu prvostupňového správního orgánu v inkriminované době 14.6.2010. V technickém průkazu předmětného vozidla byla v sekci „Úřední záznamy“ zanesena poznámka: „Dne 14.6.2010 byla provedena změna z IČ na r.č. - shodný jednatel, (vlastník a provozovatel)“. Vzhledem k této dikci a poučení na stránkách Ministerstva dopravy ČR o otázce polopřevodů a hrozícího zániku vozidla žalobce nade vší pochybnost nabyt dojmu, že je nepopíratelným vlastníkem vozidla a otázka nedokončených polopřevodů při prodejkách či darováních vozidla se jej tak vůbec netýká.

Zákon č. 56/2001 Sb. ani v roce 2010, a ani v současné době převody tohoto charakteru neupravuje, odvolání žalovaného na § 4 odst. 5 písm. d) zákona (žalovaný neuvádí jakého, takže zřejmě tohoto zákona) v tehdy platném znění ani neurčité odvolání na ustanovení § 6 zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích světlo do jádra sporu nevnaší a ani vnést nemůže. Je-li zákon v určité otázce postupu správního orgánu zcela neurčitý, jako v případě změn zápisu vlastnictví vozidla z fyzické osoby podnikající na základě živnostenského oprávnění na shodnou fyzickou osobu nepodnikající, má správní orgán nade vší pochybnost postupovat dle obecných zásad správního řízení. Tedy ke všem občanům rovně, hospodárně a dostát své povinnosti počínat si tak, aby občana průběhem správního řízení administrativně i finančně co nejméně zatěžoval. Tyto zásady postupem MěÚ Stod ani žalovaným dodrženy nebyly. Zápis v technickém průkazu předmětného vozidla je zcela nesrozumitelný a výmaz vozidla byl proveden protiprávně. Poslední argument žalovaného [„Z poznámky odvolatele, že v červnu 2015 zjistil neplatnost technické prohlídky vozidla a plánoval provedení technické prohlídky na počátek července, je též patrné, že odvolatel v řádné zákonné době (do 30.6.2015) nepožádal o dokončení převodu vozidla“] jen potvrzuje zřejmou neodbornost žalovaného, přes kterou i nadále obhájí bezchybný postup prvostupňového správního orgánu. Žalobce zopakoval, že v r. 2013, přes zmatečnost zápisu vlastnictví k předmětnému vozidlu v Technickém průkazu, bez problémů prošel technickou kontrolou a následně tak vůz další dva roky provozoval. Ačkoli se tedy tento dojem snaží žalovaný navodit, otázka vykonání technické prohlídky s dokončením polopřevodu spolu žádným způsobem nesouvisí.

V. Posouzení věci krajským soudem

Z čeho soud vycházel

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (*dále jen „s.ř.s.“*) ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Žaloba není důvodná.

Právní hodnocení

Vozidlo Renault Megane Break 1.6, VIN: ..., RZ: ..., bylo na žádost žalobce jako fyzické osoby identifikované rodným číslem ze dne 29.3.2006 téhož dne zapsáno do registru silničních vozidel na základě kupní smlouvy. Na místě vlastníka byla zapsána fyzická osoba Z.C., RČ: ..., K registraci byl předložen protokol o technické prohlídce ze dne 9.3.2006, č. 06-03-175 a protokol o technické prohlídce ze dne 27.3.2006, č. 06-03-712. Ve správním spise je založeno rozhodnutí prvostupňového správního orgánu ze dne 29.3.2006, čj. 2 355/06/OSD, jímž bylo podle § 151 odst. 1 správního řádu vyhověno žádosti žalobce ve věci přihlášení motorového vozidla do evidence.

Dne 10.4.2006 byla k žádosti žalobce téhož dne zapsána změna údajů v registru silničních vozidel, odůvodněná: „*Převod vozidla z fyzické osoby na firmu.*“ Předložen byl protokol o technické prohlídce ze dne 5.4.2006, č. 06-04-164. Ve správním spise je založeno rozhodnutí ze dne 10.4.2006, čj. 2 768/06/OSD, kde je uvedeno, že bylo vyhověno žádosti firmy: C.Z. – Montáž a opravy vyhrazených elektr. zařízení, IČO: 468 15074, adresa, sídlo podnikání: ... Ve velkém technickém průkazu je údaj z 29.3.2006 (uveden žalobce, jeho rodné číslo a adresa trvalého pobytu) doplněn v kolonce „vozidlo převedeno“ údajem: C.Z.–MONT.A OPRAVY VYHRAZ.ELEKTR.ZAŘ., 46815074, ..., s datem 10.4.2006.

Dne 14.6.2010 byla podána žádost o zápis změn údajů v registru silničních vozidel, odůvodněná: „*Změna vlastníka IČ na RČ*“. V tiskopise žádosti je ohledně žadatele uvedeno jak rodné číslo fyzické osoby, tak identifikační číslo podnikající fyzické osoby a adresa shodná pro trvalý pobyt i sídlo podnikání ... Prvostupňovým správním orgánem je žádost červeně doplněna o číslo občanského průkazu jednatel. Ve správním spise není založen protokol o technické prohlídce, jako v případě předchozích žádostí. V žádosti je v části označené „Záznam registračního místa“ červeným textem doplněným registračním pracovníkem uvedeno: „Dle METO 1/2009-150/METO 1 ze dne 13.1.2009 není vyžad. evid.kontrola – není však doložena platná TK ani ME, doregistrace na r.č. bude provedena dodatečně po doložení – zatím stav „polopřevod“ (nečitelný podpis). Dále je zde uvedeno, že byl vyměřen správní poplatek 50,- Kč. Uvedeno je rovněž, že byl žalobci vrácen „TP, ORV původní“, tedy původní technický průkaz a osvědčení o registraci vozidla. Pod tímto textem je uvedeno „Převzal dne 14.06.2010 Podpis žadatele – nečitelný podpis“ Přiložena je listina nazvaná „Prvotní podklad od jednotlivých odborných útvarů MěÚ Stod pro vystavení příjmového dokladu“, který je odůvodněn účelem platby „*Změna IČ na R.Č.*“ a datován dnem 14.06.2010. V kopii technického průkazu, v části „Úřední záznam“ je k datu 14.6.2010 uvedeno, že „*byla provedena změna z IČ na R.č. – shodný jednatel (vlastník a provozovatel).*“

Žalobce v žalobě především namítá, že v případě žádosti o zápis změny údajů v registru silničních vozidel ze dne 14.6.2010 nemělo být předmětné vozidlo ponecháno v tzv. „polopřevodu“, neboť žádal toliko o změnu z IČ na RČ téže fyzické osoby, a tvrdí, že uvedený postup prvostupňového správního orgánu nebyl v souladu se zákonem č. 56/2001 Sb. a předmětné vozidlo bylo zařazeno do „polopřevodu“ na základě administrativního pochybení registračního pracovníka, proto nemohlo k 1.7.2015 zaniknout. Žalobcová argumentace však není správná.

Soud posuzoval, zda byl postup prvostupňového správního orgánu po podání žádosti dne 14.6.2010 v souladu se zákonem č. 56/2001 Sb., ve znění účinném v době podání této žádosti.

Předně je nutné si uvědomit, že registr silničních vozidel byl v době podání žádosti, a stále je, evidencí silničních motorových vozidel, přípojných vozidel a provozovatelů těchto vozidel (§ 4 odst. 1 zákona č. 56/2001 Sb.). Každý, kdo hodlal provozovat na území České republiky silniční motorové vozidlo a přípojně vozidlo, byl povinen tato vozidla přihlásit k registraci na předepsaném tiskopisu u příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností (§ 6 odst. 1 zákona č. 56/2001 Sb.). Vlastník již registrovaného silničního motorového vozidla byl pak povinen v případě změny údajů v registru silničních vozidel, tedy i změny v osobě vlastníka silničního vozidla, požádat příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností o provedení zápisu změn údajů zapisovaných v registru silničních vozidel (§ 11 odst. 1 zákona č. 56/2001 Sb.).

Do registru silničních vozidel se podle tehdy platné právní úpravy zapisoval vlastník, a to název, sídlo a identifikační číslo osoby, šlo-li o právnickou osobu nebo fyzickou osobu podnikatele, a jméno, příjmení, rodné číslo, místo trvalého nebo povoleného pobytu, popřípadě adresa místa pobytu při udělení azylu, šlo-li o fyzickou osobu [§ 4 odst. 4 písm. a) zákona č. 56/2001 Sb.]. Obdobně se zapisoval také provozovatel, nebyl-li současně vlastníkem [§ 4 odst. 4 písm. b) zákona č. 56/2001 Sb.]. Již z těchto dvou posledně jmenovaných ustanovení je zřejmé, že zákonodárce rozlišil při zápisu vlastníka, resp. provozovatele, do registru silničních vozidel, zda je zapisována právnická osoba, resp. podnikající fyzická osoba, nebo fyzická osoba, která nepodniká. Toto rozlišení osob v právním slova smyslu nebylo upraveno toliko v zákoně č. 56/2001 Sb., ale již v době podání žádosti 14.6.2010 bylo upraveno napříč celým právním řádem. V té souvislosti je vhodné odkázat např. na zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník (účinný do 31.12.2013), kde je v § 2 odst. 2 písm. b) stanoveno, že podnikatelem podle tohoto zákona je osoba, která podniká na základě živnostenského oprávnění. Bylo proto zcela v souladu se zákonem č. 56/2001 Sb., když žalobce registroval předmětné vozidlo jako vlastník – fyzická osoba, následně jej registroval jako vlastník – podnikající fyzická osoba a konečně jej registroval jako vlastník – fyzická osoba, byť se v podstatě jednalo o tutéž fyzickou osobu, ale v jiném právním postavení, s jiným statutem. Pokud byl žalobce registrován jako vlastník a provozovatel předmětného vozidla jako podnikající fyzická osoba, bylo možné jeho nabytí a provozování promítnout do daňových práv a povinností žalobce. Pokud byl žalobce registrován jako vlastník a provozovatel předmětného vozidla jako fyzická osoba, mohl, jak uváděl v žalobě, žádat o sociální dávku na dopravu nemocného otce manželky předmětným vozidlem. Uvedené soud uvádí, jako namátkové příklady, proč je třeba rozlišovat, jaká osoba v právním slova smyslu je v registru silničních vozidel zapsána na místě vlastníka či provozovatele silničního vozidla. V té souvislosti je nutno učinit závěr, že podnikající fyzická osoba identifikovaná identifikačním číslem (IČ) je odlišná od fyzické osoby identifikované rodným číslem (RČ), byť by se jednalo fyzicky o tutéž osobu. Rozhodné je, jak je v žádosti označen vlastník, resp. provozovatel, silničního vozidla, jehož zapsání do registru silničních vozidel je příslušnou žádostí požadováno, případně, jehož změna je požadována zapsat. Každé takové řízení o změně zápisu v registru silničních vozidel zahájené na žádost je pak samostatným řízením o dané žádosti.

Žadostí ze dne 14.6.2010 žalobce žádal o zápis změny údajů v registru silničních vozidel, a to jako podnikající fyzická osoba identifikovaná IČ, zapsaná v registru silničních vozidel jako vlastník předmětného vozidla, přičemž změna se týkala změny vlastníka předmětného vozidla, kterým měl být na základě této žádosti žalobce jako fyzická osoba identifikovaná RČ. Právní úprava příloh k žádosti byla tehdy stanovena v § 12 odst. 2 zákona č. 56/2001 Sb., podle něhož se k žádosti přikládal technický průkaz silničního motorového vozidla, osvědčení o registraci silničního motorového vozidla a ostatní doklady osvědčující změnu zapisovaných údajů. Ve spise vozidla [§ 3 odst. 2 písm. b) vyhlášky č. 243/2001 Sb.] se v souvislosti se žádostí ze dne 14.6.2010 nachází kopie Osvědčení o registraci vozidla, část II. [Technický průkaz], ve kterém jsou v části „Úřední záznamy“ uvedeny záznamy o předchozích registracích ze dne 29.3.2006 a 10.4.2006. K datu 14.6.2010 je uvedeno „byla provedena změna z IČ na R.č. – shodný jednatel (vlastník a provozovatel)“. Uveden je rovněž údaj „Vozidlo převedeno“ a zde je uvedeno jméno a příjmení žalobce, jeho rodné číslo a adresa bydliště. Uvedený údaj je však nutno vykládat v souvislosti s dalším údajem zde uvedeným, a to s údajem uvedeným v části „Osvědčení o technické způsobilosti vozidla“, ze kterého je zřejmé, že posledním datem tohoto osvědčení je datum do 21.4.2010.

Z uvedeného je tak zřejmé, že v době, kdy žalobce 14.6.2010 žádal o převod předmětného vozidla z podnikající fyzické osoby na fyzickou osobu a předložil ve smyslu § 12 odst. 2 zákona č. 56/2001 Sb. Osvědčení o registraci silničního motorového vozidla, část II., nemohlo být prvostupňovým správním orgánem do jeho kolonky „Osvědčení o technické způsobilosti vozidla“ doplněno nové datum platnosti osvědčení o technické způsobilosti předmětného vozidla, neboť žalobce nedoložil v souvislosti s touto změnou v registru záznam o technické prohlídce, jako v případě dvou předchozích změn v registru. Záznam o technické prohlídce předmětného vozidla žalobcem doložen být nemohl, neboť, jak uvádí žalobce v žalobě *„v té době mělo předmětné vozidlo prasklou zadní torzní tyč a bylo nepojízdné, nedařilo se sehnat náhradní díl odpovídající stáří a ceně vozu, a proto nemohl absolvovat ani novou technickou prohlídku, když platnost stávající skončila v dubnu 2010.“* Na tuto skutečnost byl žalobce upozorněn, a jak je zřejmé ze záznamu registračního místa ze dne 14.6.2010, byl poučen, že je nutno k dokončení převodu předmětného vozidla předložit platné osvědčení o technické způsobilosti předmětného vozidla.

Uvedený postup prvostupňového správního orgánu je žalovaným zcela správně odůvodněn ustanovením § 38 odst. 1 písm. a) zákona č. 56/2001 Sb., podle něhož provozovatel silničního motorového vozidla a přípojného vozidla nesměl provozovat na pozemních komunikacích vozidlo, které by bylo technicky nezpůsobilé k provozu. Postup prvostupňového správního orgánu je rovněž podpořen ustanovením § 4 odst. 5 písm. d) zákona č. 56/2001 Sb., kde bylo stanoveno, že se do registru silničních vozidel zapisují záznamy o technických prohlídkách. V té souvislosti je nutno zmínit také ustanovení § 2 písm. e) vyhlášky č. 243/2001 Sb., o registraci vozidel (účinné do 31.12.2014), kde bylo stanoveno, že technický průkaz silničního motorového vozidla je doklad, kterým se osvědčuje schválení technické způsobilosti vozidla k provozu na pozemních komunikacích, údaje o vlastníkově a provozovateli vozidla, údaje o provedených technických změnách na vozidle a změnách v registru silničních vozidel, údaje o provedených pravidelných technických prohlídkách vozidla, pokud této technické prohlídce podléhá. Tento průkaz je veřejnou

listinou. Podle § 7 odst. 1 vyhlášky č. 243/2001 Sb. po zaregistrování silničního motorového vozidla a přípojného vozidla vydá registrační místo provádějící registraci vozidla "Osvědčení o registraci silničního motorového vozidla a přípojného vozidla". Toto osvědčení je chráněno ochrannými prvky proti padělání a po vyplnění je laminováno ochrannou fólií. Podle § 2 písm. g) vyhlášky č. 243/2001 Sb. je osvědčení o registraci silničního motorového vozidla povinným dokladem, kterým řidič při provozu vozidla na pozemních komunikacích prokazuje krom jiného údaje o zaregistrování vozidla. Podle § 4 odst. 4 vyhlášky č. 243/2001 Sb. údaje o změnách v osvědčení o registraci silničního motorového vozidla a přípojného vozidla se do tohoto dokladu nezapisují. V případě, že se údaje v tomto dokladu změni, vydá příslušný orgán, který vede registr silničních vozidel, tento doklad nový.

Žalobce hodlal předmětné vozidlo jako vlastník a provozovatel v jedné osobě provozovat jako fyzická osoba, proto bylo jeho povinností ve smyslu § 12 odst. 2 zákona č. 56/2001 Sb. předložit současně s žádostí platné osvědčení o technické způsobilosti vozidla. Takový údaj by byl zaznamenán jak v registru silničních vozidel, tak v Osvědčení o registraci vozidla, část II. Protože žalobce uvedené nedoložil, nebylo mu vydáno nové osvědčení o registraci vozidla, část I. s nově vyznačenou platností, jak předpokládá § 4 odst. 4 vyhlášky č. 243/2001 Sb., ale bylo mu vráceno původní osvědčení, aby mohl absolvovat technickou kontrolu. Argumentuje-li žalobce tím, že technickou kontrolu předmětného vozidla absolvoval následně v září 2010 a bez problémů v roce 2013, pak to není argument, který by mohl zvrátit skutkové zjištění, že platnost posledního správnímu orgánu známého osvědčení o technické způsobilosti předmětného vozidla skončila dne 21.4.2010. Další následně provedené technické kontroly žalobce prvostupňovému správnímu orgánu nedoložil. Převod k žádosti žalobce ze dne 14.6.2010 z podnikající fyzické osoby na fyzickou osobu tak nebyl dokončen a v registru silničních vozidel proto nemohl být uveden na místě vlastníka žalobce jako fyzická osoba. Na základě uvedeného soud činí závěr, že postup prvostupňového správního orgánu při rozhodování o žádosti žalobce ze dne 14.6.2010, když bylo vyžadováno doložení platné technické kontroly k předmětnému vozidlu, aby mohl být dokončen převod vozidla z žalobce jako podnikající fyzické osoby na žalobce jako fyzickou osobu, byl v souladu se zákonem č. 56/2001 Sb. Námitky žalobce uplatněné v tom směru v žalobě jsou proto nedůvodné.

Zákonem č. 239/2013 Sb. došlo ke změně zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích. Podle čl. II bod 4 písm. b) přechodných ustanovení: *Silniční vozidlo, které je ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona trvale vyřazené z registru silničních vozidel, se považuje za silniční vozidlo zaniklé. Silniční vozidlo se dále považuje za zaniklé, pokud ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona není u tohoto vozidla zapsán v registru silničních vozidel jeho vlastník a do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona není podána žádost o zápis vlastníka silničního vozidla do registru.* Zákon č. 239/2013 Sb. na základě svého čl. VI nabyl účinnosti dnem 1. ledna 2015.

Žalobce podal dne 7.7.2015 k prvostupňovému správnímu orgánu žádost o vydání nového dokladu k předmětnému vozidlu, a to osvědčení o registraci silničního vozidla, část I., z důvodu jeho ztráty.

Prvostupňový správní orgán usnesením ze dne 3.8.2015, čj. 6254/15/OSD, řízení o vydání osvědčení o registraci vozidla, část I. žalobci (uvedeno jméno, příjmení a datum narození) zastavil, neboť „*žádost o vydání osvědčení o registraci vozidla, část I., je zjevně právně nepřipustná*“. Usnesení je odůvodněno: „*Kontrolou v registru vozidel bylo ověřeno, že žadatel žádá o vydání osvědčení o registraci vozidla, část I. k vozidlu, které již ke dni 01.07.2015 zaniklo, a proto je podaná žádost zjevně právně nepřipustná.*“ Tento postup je odůvodněn ustanovením § 45 odst. 3 správního řádu, podle něhož žádost nesmí být zjevně právně nepřipustná. Takovou žádost správní orgán neprojednává a řízení zastaví (§ 66). Usnesení se oznamuje účastníkům, kteří byli o zahájení řízení uvědoměni. Ve spojení s ustanovením § 6 odst. 2 správního řádu, kde je stanoveno, že správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje. Podklady od dotčené osoby vyžaduje jen tehdy, stanoví-li tak právní předpis. Lze-li však potřebné údaje získat z úřední evidence, kterou správní orgán sám vede, a pokud o to dotčená osoba požádá, je povinen jejich obstarání zajistit. Při opatřování údajů podle tohoto ustanovení má správní orgán vůči třetím osobám, jichž se tyto údaje mohou týkat, stejné postavení jako dotčená osoba, na jejíž požádání údaje opatřuje.

Soud se ztotožňuje s žalovaným, který v odůvodnění napadeného rozhodnutí k postupu prvostupňového správního orgánu uvedl: „*V době podání této žádosti dne 7.7.2015 však uvedené vozidlo bylo ve stavu „polopřevod“ (nebyl u vozidla v registru vozidel zapsán vlastník) a v té době již byla účinná změna zákona s platností od 1.1.2015 s povinností provozovatele vozidla podat na příslušný správní orgán do 30.6.2015 žádost o zápis vlastníka a provozovatele do registru vozidel v případě, že takové vozidlo je v tzv. „polopřevodu“, či není jeho přihlášení dokončeno. Pokud žádost o zaregistrování vozidla (dokončení převodu) nebyla v termínu do 30.6.2015 podána, vozidlo administrativně zaniklo a již neexistuje právní cesta, jak toto zaniklé vozidlo (znovu) zaregistrovat. Žádost o vydání ORV ze dne 7.7.2015 byla odvolatelem podána pozdě. Vzhledem k tomu výše uvedené vozidlo Renault Megane Break 1.6, RZ: ... ke dni 1.7.2015 zaniklo, a proto byla žádost posouzena prvoinstančním správním orgánem jako právně nepřipustná*“.

Namítá-li žalobce, že měl prvostupňový správní orgán „*v souladu s § 44 správního řádu žádost přijmout a následně dle § 67 správního řádu eventuálně rozhodnout o jejím zamítnutí z důvodu administrativního zániku vozidla*“, pak soud uvádí, že žádost žalobce podaná dne 7.7.2015 byla prvostupňovým správním orgánem téhož dne přijata, jak je zřejmé z prezentačního razítka, a následně bylo v souladu s § 44 odst. 1 správního řádu zahájeno řízení, neboť podle tohoto ustanovení je řízení o žádosti zahájeno dnem, kdy žádost nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení (dále jen "žádost"), došel věcně a místně příslušnému správnímu orgánu. Prvostupňový správní orgán toto zahájené řízení o vydání osvědčení o registraci vozidla, část I. zastavil, když učinil závěr, že je odůvodněn postup pro zastavení řízení podle § 66 správního řádu, neboť žádost byla ve smyslu § 45 odst. 3 správního řádu zjevně právně nepřipustná, když předmětné vozidlo na základě uvedeného přechodného ustanovení k zákonu č. 239/2013 Sb. k 1.1.2015 právně zaniklo. Námitku vůči tomuto postupu prvostupňového správního orgánu proto soud označuje za nedůvodnou.

Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí: „*Odvolatel si dostatečným způsobem nehájlil svá práva, těžko tuto svoji odpovědnost může přenášet na jiné osoby či*

*instituce. O tom, že je předmětné vozidlo v „polopřevodu“ (je odhlášeno) odvolatel prokazatelně věděl od 14.6.2010. Zároveň, jak je patrné z podkladů spisu, odvolatel obdržel od MěÚ Stod informaci, proč je vozidlo dáno do stavu „polopřevod“ (chybějící doklad o technické prohlídce) a co je potřeba učinit, aby vozidlo mohlo být „doregistrováno“ na nového vlastníka (bylo zapotřebí doložit citovaný doklad o technické prohlídce). Odvolatel měl takřka pět let, aby této své, nikterak obtížné, povinnosti dostál, neučinil však v této věci ničeho. Současnou situaci si tedy způsobil sám a musí být za ni plně odpovědný. Odvolací orgán nemůže akceptovat námitku odvolatele o tom, že o „polopřevodu“ nevěděl. Jak vyplývá z podkladů spisu, tuto informaci odvolatel od MěÚ Stod dne 14. 6. 2010 obdržel a zároveň „polopřevod“ (odhlášení vozidla) jednoznačně vyplývá z údajů v technickém průkazu vozidla, který má odvolatel k dispozici, a musí tedy o „polopřevodu“ být obeznámen. Odvolatel je navíc podnikající fyzická osoba, u níž se z tohoto titulu musí předpokládat určitá rozumová vyspělost, tedy i znalost základních údajů v technickém průkazu vztahující se k jí vlastněnému vozidlu, které nadto používá (používal) k výkonu svého podnikání. Ale i nový občanský zákoník (č. 89/2012 Sb.) v § 4 odst. 1 uvádí, že: „Má se za to, že každá svéprávná osoba má rozum průměrného člověka i schopnost užívat jej s běžnou péčí a opatrností a že to každý od ní může v právním styku důvodně očekávat.“ V světle právě uvedeného se pak odvolací orgán nemůže ztotožnit s argumentem odvolatele, že nevěděl o „polopřevodu“ vozidla. Tato skutečnost jednoznačně vyplývá z technického průkazu vozidla a odvolatel jako vlastník tohoto vozidla tak měl možnost se s touto situací seznámit a včas ji řešit. Jestliže to ve lhůtě pěti let odvolatel neučinil, tak prostě nepostupoval s běžnou péčí a opatrností, kterou je nutné od člověka očekávat.“ K tomu soud uvádí, že žalovaný uvedeným způsobem odůvodnil svůj závěr o tom, že žalobce věděl či musel vědět o nutnosti předložit prvostupňovému správnímu orgánu v souvislosti s žádostí ze dne 14.6.2010 doklad o technické kontrole předmětného vozidla, aby mohl být dokončen převod předmětného motorového vozidla. Dle názoru soudu je tento závěr správný. Žalovaný uvedeným způsobem svými slovy vyjádřil klasickou zásadu římského práva *vigilantibus iura scripta sunt*, tedy právo přeje bdělým, či necht' si každý střeží svá práva. Pokud žalovaný citoval ustanovení § 4 odst. 1 občanského zákoníku, pak je nutno uvést, že je žalovaným toto ustanovení citováno přesně tak, jak je v tomto právním předpise uvedeno. Nejedná se tedy o aroganci ze strany žalovaného správního orgánu.*

V této právní věci soud ve smyslu § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumával v mezích žalobních bodů napadený výrok rozhodnutí žalovaného a v rámci tohoto soudního řízení posuzoval zákonnost rozhodnutí správních orgánů obou stupňů a jejich postupu při rozhodování o žádosti žalobce ze dne 7.7.2015. Nemohl se proto vyjádřit či posuzovat nekonkrétní tvrzení žalobce v žalobě, že jiné správní orgány o téže otázce rozhodují odlišným způsobem. Nemohl přezkoumávat postup jiného správního orgánu, zde Magistrátu města Plzně, jak bylo žalobcem navrhováno v replice a vyžádat k tomu žalobcem navrhované důkazy.

Závěr

Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

VI. Náklady řízení

Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s řízením náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : **Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.**

V Plzni dne 29. května 2017

Mgr. Alexandr Krysl,v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová